

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **V M**, so sídlom v K, H, zastúpeného JUDr. V K, advokátom so sídlom v K, Š, proti žalovanému **R C**, A K, so sídlom v K, H, zastúpenému JUDr. J M, advokátom so sídlom v K, M, **o vydanie veci**, vedenej na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 10 C 1112/2001 a na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 5 Co 338/2007, o námietke zaujatosti, takto

r o z h o d o l :

Predseda senátu Krajského súdu v Košiciach JUDr. Ján Slobodník **n i e j e v y l ú č e n ý** z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 5 Co 338/2007.

O d ô v o d n e n i e :

V odvolacom konaní, vedenom na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 5 Co 338/2007 vzniesol právny zástupca žalovaného JUDr. J M námietku zaujatosti predsedu senátu 5 Co tohto krajského súdu JUDr. Jána Slobodníka. V námietke zaujatosti uviedol, že s menovaným predsedom senátu sa pozná takmer 20 rokov, pomohol mu zamestnať jeho manželku na právnom obore Rektorátu Univerzity Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach po roku 1990, kde bol v tom čase vedúcim, okrem toho mu pomáhal riešiť aj iné rodinné problémy. Dôvodom predpojatosti je hnev a nepriateľský vzťah JUDr. Slobodníka k právnenému zástupcovi žalovaného, ktorý vznikol v dôsledku rozviazania pracovného pomeru s manželkou sudcu, zo strany ktorého tiež došlo k urážkam voči právnenému zástupcovi žalovaného. Jeho hnev sa prejavuje naďalej tým, že pri náhodnom stretnutí na verejnosti právnenému zástupcovi žalovaného neodpovedá na pozdrav. So zreteľom na tieto okolnosti vyslovil pochybnosti o nezaujatosti menovaného predsedu senátu a žiadal, aby bol vylúčený z prejednávania a rozhodovania v danej veci.

Namietaný predseda senátu Krajského súdu v Košiciach JUDr. Ján Slobodník vo vyjadrení k námietke zaujatosti uviedol, že je bez pomeru k veci, účastníkom a ich právneným

zástupcom a nemá pochybnosti o nezaujatosti. Je pravdou, že jeho bývalá manželka JUDr. M S pracovala v roku 1994 asi 10 mesiacov ako právnik na Univerzite Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach. V roku 2002 manželka zomrela. On od roku 1997 do 31. mája 2007 pracoval na Krajskom súde v Prešove. S právnym zástupcom žalovaného neudržiavajú žiadne vzťahy, preto ho nezdraví.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd nadriadený Krajskému súdu v Košiciach (§ 16 ods. 1 O.s.p.) posudzoval opodstatnenosť vznesenej námietky zaujatosti z aspektu existencie dôvodov, pre ktoré je sudca vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci. Vychádzal pritom z § 14 ods. 1 O.s.p., v zmysle ktorého sudcovia sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci, ak so zreteľom na ich pomer k veci, k účastníkom alebo k ich zástupcom možno mať pochybnosti o nezaujatosti.

Účelom citovaného ustanovenia je prispieť k nestrannému prejednaniu veci, k nezaujatému prístupu súdu k účastníkom alebo k ich zástupcom a tiež predísť možnosti neobjektívneho rozhodovania. Uvedenému cieľu zodpovedá aj právna úprava skutočnosti, ktorá je z hľadiska vylúčenia sudcu považovaná za právne relevantnú. Je ňou existencia určitého právne významného vzťahu sudcu, v rámci ktorého by mal sudca buď konkrétny záujem na určitom spôsobe skončenia konania a rozhodnutia o veci, alebo konkrétny osobný pomer k účastníkom konania, prípadne k ich zástupcom.

Súčasťou základného práva na prejednanie veci pred nestranným súdom podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky nie je povinnosť súdu vyhovieť návrhu účastníka súdneho konania, ktorý podal takýto návrh podľa § 15 O.s.p. a vylúčiť označeného sudcu z ďalšieho prejednávania a rozhodovania veci pre zaujatosť. Obsahom základného práva na prejednanie veci nestranným súdom je iba povinnosť súdu prejsť každý návrh oprávnenej osoby na vylúčenie sudcu z ďalšieho prejednávania a rozhodnutia veci pre zaujatosť a rozhodnúť o ňom (viď uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 27/98 z 25. marca 1998). Rozhodnutie o vylúčení sudcu podľa § 14 ods. 1 O.s.p. predstavuje výnimku z významnej ústavnej zásady, že nikto nesmie byť odňatý svojmu zákonnému sudcovi (čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky). Vzhľadom na to možno vylúčiť sudcu z prejednávania a rozhodovania pridelenej veci len celkom výnimočne a zo skutočne závažných dôvodov, ktoré mu zjavne bránia rozhodnúť v súlade so zákonom objektívne, nezaujato a spravodlivo.

K námietke právneho zástupcu žalovaného o nepriateľskom vzťahu JUDr. Jána Slobodníka k nemu, Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza, že základom pre vylúčenie sudcu, ako to vyplýva už z vyššie uvedeného stručného výkladu ustanovenia § 14 ods. 1 O.s.p., môžu byť len objektívne existujúce zákonné dôvody, nepostačujúca je iba domnienka o možnej neobjektívnosti sudcu. Pokiaľ tieto pochybnosti vyvodzuje účastník len zo svojich subjektívnych hľadísk, nemožno na ne pri posudzovaní dôvodnosti vznesenej námietky zaujatosti brať zreteľ.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v tejto súvislosti poukazuje na tú skutočnosť, že sudca je pri výkone svojej funkcie nezávislý a zákony a iné všeobecne záväzné právne predpisy je povinný vykladať podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia v zmysle § 2 ods. 2 zák. č. 385/2000 Z.z. v znení zmien a doplnkov a je povinný prejednať a rozhodnúť všetky veci, ktoré mu boli pridelené v súlade s platným rozvrhom práce súdu. Obsah tohto práva a povinnosti je základným pilierom výkonu funkcie sudcu, keď výnimky môžu vyplývať len z naplnenia zákonných predpokladov, ktoré však neboli v prejednávanej veci splnené. Skutočnosť, z ktorej právny zástupca žalovaného vyvodzuje nepriateľský vzťah namietaného predsedu senátu, sama osebe bez ďalšieho nespôsobuje jeho zaujatosť v konaní.

Pokiaľ ide o vzťahy sudcov, ktorí konajú a rozhodujú v občianskom súdnom konaní a advokátov, s ktorými sudcovia prichádzajú do styku pri výkone súdnictva, všeobecne možno uviesť, že tieto sú založené na profesionálnej, odbornej a vecnej báze, teda nie osobnej. Právny zástupca žalovaného zaujatosť JUDr. Jána Slobodníka vyvodil z takej skutkovej okolnosti, ktorá ešte sama osebe nesvedčí o tom, že by vo všeobecnosti profesionálny vzťah sudcu a advokáta preukazoval existenciu osobného vzťahu menovaného sudcu k advokátovi. Až v prípade, keby z iných okolností bolo preukázané prekročenie rámca profesionálneho charakteru vzťahov sudcov a advokátov, bolo by možné prikrčiť k posúdeniu, či v tejto konkrétnej situácii nejde o dôvod zakladajúci vylúčenie sudcu z prejednávania a rozhodovania veci. Dovtedy, kým nebude preukázané prekročenie uvedeného rámca, treba mať ale za to, že JUDr. Ján Slobodník napriek v námietke zaujatosti uvedeným okolnostiam, dokáže v prejednávanej veci zachovať potrebný nadhľad a objektívny, nezaujatý prístup.

Nakoľko Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil žiadnu takú okolnosť, ktorá by mohla byť považovaná za relevantnú z hľadiska § 14 ods. 1 O.s.p., nevyhovet vznesenej námietke zaujatosti a rozhodol tak, že namietaný sudca nie je vylúčený z prejednávania a rozhodovania tejto veci.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 31. januára 2008

JUDr. Daniela S u č a n s k á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: